

В. Доклад на оценяващия екип

Въведение

Посещението на оценяващия екип беше прецизно организирано от Антидопинговия център (АДЦ) в България. Докладът за спазването на Антидопинговата конвенция обхваща членове от 1 до 8 на Конвенцията и Допълнителния протокол към нея, които подлежат на оценяване. Докладът има няколко автора, а самото посещение стартира с вътрешна среща, на която да бъде разгледан подготвения отчет. Въпросите за отчета бяха изпратени преди посещението и на тях беше отговорено своевременно. По време на посещението, екипът имаше възможност да се срещне с представители на митниците и на учебни заведения, като Националната спортна академия, както и да посети Спортно училище. Екипът също така се срещна с представители на Дисциплинарната комисия, на Българския спортен арбитраж, както и на Българския олимпийски комитет и на различни спортни организации. Екипът е имал възможност да разговоря с г-н Свилен Нейков, министър на физическото възпитание и спорта, както и с членовете на Парламентарната комисия по образование, наука и проблемите на децата, младежта и спорта. Също така, бяха организирани срещи със спортисти от Олимпийските и Параолимпийските игри, треньори и длъжностни лица, както и с един журналист. Не толкова типично при посещенията за оценка, екипът се срещна и с адвокат, който е представлявал спортисти в различни допинг случаи, както и с председателя на Българската асоциация за здраве и фитнес. По време на срещите, екипът бе придружен от съответния персонал от Антидопинговия център. Екипът също така получи отличен превод на английски език, когато това бе необходимо.

Член 1 – Цел на Конвенцията

Страните, с оглед намаляване и евентуално премахване на употребата на допинг в спорта, се задължават в рамките на границите на съответните им конституционни разпоредби да предприемат необходимите стъпки за прилагане на разпоредбитена тази конвенция.

Антидопинговата конвенция влиза в сила в България от 01.08.1992г. Страната също така е подписала Допълнителния протокол, който е в сила от 01.10.2005г. След консултативна визита в България през 2002г., антидопинговата дейност в страната е претърпяла развитие и е била преустроена от 2010г.

Днес, прилагането на Конвенцията се извършва съгласно Закона за физическото възпитание и спорта. С измененията, които са влезли в сила малко преди посещението за оценка, на 2 ноември 2012г., антидопинговата дейност е напреднала дори повече. Съгласно новия член 41 от Закона, към Министъра на физическото възпитание и спорта е основан Антидопинговият център, който да бъде националният орган за осъществяване на допинг контрол в България. Същите изменения на закона определят и правата и отговорностите на различните страни, участващи в борбата срещу допинга.

Оценяващият екип установи, че реорганизацията на антидопинговата дейност е била успешна и има доказателства за непрекъснатото ѝ подобряване.

Оценяващият екип поздравява българските власти за впечатляваща и успешна работа при реорганизиране на антидопинговата дейности за такъв кратък период от време и установява, че очакваният политически ангажимент, заложен в чл. 1, е изпълнен.

Член 2 – Определение и обхват на Конвенцията

1. За целите на тази Конвенция:

а. „Допинг в спорта“ означава прилагането на спортисти или спортистки, или използването от тях, на фармакологични класове от допингови средства или методи за допингиране;

б. Под „фармакологични класове от допингови средства или методи за допингиране“ означава, според параграф 2 по-долу, тези класове на допингови средства и методи за допингиране, които са забранени от съответните международни спортни организации и фигурират в списъците, одобрени от Мониторинговата група, при условията на член 11.1.б;

в. „Спортисти“ са лицата, които участват редовно в организирани спортни дейности.

2. Докато Списъкът на забранените фармакологични класове от допингови средства и методи за допингиране не бъде одобрен от Мониторинговата група, при условията на член 11.1.б., прилага се съответния списък в приложението към тази Конвенция.

1 б) „фармакологични класове от допингови средства или методи за допингиране“

Определението в Конвенцията за забранени класове от допингови средства или методи за допингиране се отнася до тези, одобрени от Мониторинговата група, които са забранени от спорта. Доколкото оценяващият екип е информиран, няма специална процедура за одобрение на списъка със забранени фармакологични класове от допингови средства и методи за допингиране, след приемането му от Мониторинговата група.

Точка (1) на чл. 14 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност (НДКТСД) се отнася до Списък на забранените вещества на САА и съответното приложение на Международната конвенция срещу допинга в спорта (ЮНЕСКО).

Ако Мониторинговата група реши, че даден списък не е в съответствие с Международния стандарт на Списък за забранените вещества на САА, което е малко вероятно, проблемът би създал международни затруднения и би засегнал всички, подписали конвенцията, поради което ще трябва да бъдат решен по някакъв начин.

1 в) „спортисти и спортистки“

Законът за физическото възпитание и спорта от 2 ноември 2012 г. в своя нов чл. 67 определя нарушенията на антидопинговите правила със същата формулировка, както са посочени в чл. 2 на Световния антидопинговия Кодекс от 2009г.

Дефиницията за спортист се определя от чл. 35 от Закона за физическото възпитание и спорта, където е описан процесът на лицензиране на спортисти. Обект на антидопингови изследвания са лицензирани спортни организации, техните членове, спортисти и всички други лица, които участват в спортно обучение и състезателна дейност. Националните федерации получават лиценз от Министъра на физическото възпитание и спорта, след като са изпълнили определени критерии.

Опитът на оценяващия екип показва, че обучението се простира и до спортисти, които не са лицензирани. Не е ясно дали обучението достига до всички спортисти и спортистки, които участват в организирания спорт. Обаче, допинг контрол се извършват само на тези спортисти, които принадлежат към лицензирана спортна федерация и на имат издаден лиценз за състезание, но не и на тези, които практикуват спорт в свободното време или принадлежат към нелицензирана спортна федерация. Например, българският отбор по вдигане на тежести не е лицензиран. Тази клауза е описана по-добре в раздел (1) на чл. 1 от НДКТСД.

Конвенцията определя спортистките и спортистите като състезатели, които участват редовно в организиран спортни прояви. Дори ако в Конвенцията не се казва изрично, че всички спортисти, както е дефинирано, трябва да бъдат предмет на възможен допинг контрол, то смисълът ѝ трябва да бъде такъв.

Оценяващият екип установи, че определението в Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност е с твърде тесен обхват. В други аспекти на този член, оценяващия екип установи, че обсега на Конвенцията и приложените дефиниции са взети под внимание по задоволителен начин.

Препоръки:

- ***Нужно е определението за спортисти/спортистки в Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност да бъде хармонизирана с тази в Конвенцията.***

Член 3 – Вътрешна координация

- 1. Страните ще координират политиките и действията на своите министерства и други държавни органи, занимаващи се с борбата с допинга в спорта.*
- 2. Те трябва да гарантират, че е осигурено практическото прилагане на тази Конвенция, а по-специално, че са изпълнени изискванията по чл. 7, чрез възлагане, когато е уместно, прилагането на някои от разпоредбите на тази конвенция на определени правителствени или неправителствени спортни органи, или на дадена спортна организация.*

По време на срещата с Министъра на физическото възпитание и спорта, оценяващият екип установи, че министърът е силно заангажиран с работата по антидопинговите дейности. Той работи усърдно за финансиране на лабораторията, с цел получаване на ISO и САА акредитация. Министърът взема решение относно годишния бюджет и плана за допинг контрол. Той има силна подкрепа от Парламентарната комисия по образованието, науката и проблемите на децата, младежта и спорта.

В момента Антидопинговият център (АДЦ), в сътрудничество с правителствени и неправителствени партньори, изготвя проект за "Национална стратегия за борба срещу употребата на допинг в спорта". Стратегията ще определи целите и задачите за периода 2013-2022г. и ще бъде допълнена с краткосрочен (годишен) план за действие. Предварителните цели са:

1. Засилване ангажимента на институциите за координирана борбата срещу употребата на допинг в спорта;
2. Намаляване на трафика на допинг вещества;
3. Превенция на употребата на допинг (обучение на спортисти и на спортуващите в свободното време);
4. Широка обществена осведоменост за проблемите с допинг употребата;
5. Повече участия в национални и международни проекти за борба срещу употребата на допинг;

Стратегията е разработена благодарение на участието на различни заинтересувани страни, като Министерството на физическото възпитание и спорта, Министерство на образованието, младежта и науката, Министерство на здравеопазването, Министерство на вътрешните работи и Министерство на правосъдието, Българската агенция по безопасност на храните, Агенция "Митници", Българската асоциация за здраве и фитнес, Българският олимпийски комитет, както и лицензирани спортни федерации. Стратегията има политическа подкрепа от всички партии в парламента. Планира се да бъде приета в началото на 2013г.

Както е посочено по-долу в член 5, полицейските и митнически органи се ангажират в работата по намаляване незаконната употреба на допинг вещества.

На практика, антидопинговата дейност в България се извършва от АДЦ, който работи в тясно сътрудничество с Министерството на физическото възпитание и спорта. Някои решения се вземат от министъра. Например, министърът утвърждава годишния план за разпределение на проверките.

Основната структура на АДЦ изглежда адекватна, ако оперативната, техническа и научна независимост на антидопинговата лаборатория бъде запазена. Изпълнителният директор, както и всички членове на персонала, са изключително отдадени на антидопинговата дейност, което направи много добро впечатление на оценяващия екип.

Комисията за издаване на РТУ (КРТУ) към АДЦ се състои от членове на Контролно-медицинската комисия към АДЦ, което не отговаря на изискванията за независимост на повечето членове на Комисията от антидопинговата организация, както се изисква от Международния Стандарт за издаване на Разрешения за Терапевтична Употреба.

Също така, в доклада бе споменато, че има тесен контакт между АДЦ, Българския олимпийски комитет и 79-те лицензирани национални спортни федерации, което беше потвърдено от представители на Българския олимпийски комитет и на някои от спортните федерации.

Всички Национални федерации трябва да имат антидопингови правила, които да са в съответствие с разпоредбите на Закона за физическото възпитание и спорта и с Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

Оценяващият екип установи, че България е изпълнила добре разпоредбите в чл. 3, но има следните препоръки:

Препоръки:

- **За да се гарантира независимостта на тестване, на АДЦ се възлага да подготви и утвърди Годишния план за разпределение на проверките, след като министърът е утвърдил отпускания бюджет;**
- **За да се оптимизира работата му, АДЦ трябва да приложи системата за качество ISO 9001 в съответствие с препоръката, отбелязана в член 1.2 от Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг;**
- **За да изпълни своята независимост, Комисията за издаване на РТУ трябва да включи лекари, външни за Антидопинговия център.**

Член 4 - Мерки, предназначени за ограничаване предоставянето и използването на забранени допинг средства и методи за допингиране

4.1. Съобразно случая, страните приемат законодателство, регламенти или административни мерки за ограничаване на предоставянето (включително разпоредби, имащи за цел контролирането на движението, притежаването, вноса, разпределението и продажбата), както и използването в спорта на забранени средства и методи за допингиране и по-специално анаболните стероиди.

4.2. За тази цел страните или, при необходимост, компетентните неправителствени организации, подчиняват критериите за отпускане на обществени средства на спортните организации на ефективното прилагане от тях на антидопинговите правила.

4.3. В допълнение, договарящите се страни трябва да:

а) подпомагат своите спортни организации за финансирането на антидопинговите контроли и антидопинговите анализи, или чрез отпускане на помощи или на директни субсидии, или като се държи сметка за стойността на контролите и анализите при определянето на глобалната сума на помощите или субсидиите, давани на тези организации;

б) взимат подходящи мерки за отказване отпускането на средства за тренировъчни цели, на субсидии, идващи от обществени фондове, на спортисти, които са били суспендирани в резултат откриване на нарушение на регламента за допинга в спорта, и то по времето на суспендирането им;

в) чрез своите спортни организации, поощряват и при необходимост улесняват изпълнението на антидопинговите контроли, поискани от компетентните международни спортни организации както по време, така и извън състезанията; и

г) поощряват и улесняват сключването от страна на спортните организации на договори, упълномощаващи екипи за антидопингов контрол, надлежно назначени да правят тестове на техни членове в други страни.

4.4. Страните си запазват правото да утвърждават антидопингови правила и да организират антидопингови контроли по собствена инициатива и на своя собствена отговорност, при условие че са съвместими със съответните принципи на тази конвенция.

1. Оценяващият екип се среща с представители на Национална агенция "Митници", сектор Наркотици, оръжия и прекурсори. Те информираха оценяващия екип, че е необходимо специално разрешително за внос на вещества с ограничен режим. Настоящите правни инструменти позволяват да се конфискуват някои вещества, като Анаболните андрогенни стероиди (ААС) или Човешки хормон на растежа. Обикновено, внасянето на незаконни стоки в страната се счита за административно нарушение. Когато веществото е идентифицирано като лекарство, се търси съдействието на Българската агенция по лекарствата. Ако веществото е хранителна добавка, случаят се разглежда в партньорство с Агенцията по безопасност на храните. За трафик на наркотици, стимуланти и прекурсорите има добре установени правни инструменти.

Законодателството срещу трафика не може да бъде приложено за ААС и някои други допинг вещества. От дълго време, Митниците искат изменение на закона за наркотиците,

което да криминализира трафика и другите начини за ползване на ААС и други допинг вещества. Надяваме се, че с дейността на "Националната стратегия за борба с употребата на допинг в спорта" ще се създаде специфично законодателство относно някои допинг вещества, което би улеснило работата на митническите и полицейски органи. По време на посещението в Парламента, Комисията по образованието, науката и проблемите на децата, младежта и спорта потвърди пред оценяващия екип, че в кратък срок от време ще бъде разработена законодателна инициатива, за да се разреши този проблем.

В момента има добро сътрудничество между Митниците и Директора на отдела за организираната престъпност към полицията, особено по отношение на наркотиците, но това сътрудничество може да бъде разширено, така че да включва и допинг вещества. Но към днешна дата, ресурсите за действия срещу малки количества незаконни наркотици са твърде ограничени.

Информация за и от Антидопинговия център е налична и има обмен, но чрез процедура, която не е официално утвърдена. Друг възможен начин за действия срещу употребата на допинг на ниско ниво, е сътрудничество с Българската асоциация за здраве и фитнес. Оценяващият екип се среща с председателя на Асоциацията в ръководена от него фитнес зала. Според председателя, Асоциацията е против употребата на ААС във фитнес центрове, като се опитва да проверява производителите на добавки, които се продават във фитнес залите. Няма възможност за допинг контрол във фитнес центрове, тъй като употребата на ААС не е забранена. Няма правила за лицензиране на спортни зали или фитнес клубове. По време на визитата беше изразено желание да има закон срещу употребата на ААС, както и за обучението и отговорността за Националните правителствени организации, така че на младежите и на спортуващите в свободното време да бъде дадена привлекателна алтернатива на използването на забранени субстанции, както и да започне дейност по лицензиране на инструктори и собственици на фитнес зали.

Оценяващият екип установи, че има нужда от законова мерка за ограничаване наличието на някои от забранените допинг вещества. Екипът също така предлага да бъдат проведени дейности за подпомагане на борбата срещу допинга в спортните зали и фитнес центрове, чрез регулиране на лицензирането им, чрез оценка на съществуващия опит от другите страни-членки (например Дания) в организирането на кампании за „чисти фитнес зали“ и като се последват дейностите на Групата от експерти по проблемите на допинга в спорта в свободното време към Експертната група на ЕС по въпросите на борбата с допинга.

2-3. В доклада е описана структурата на българския спорт с автономни спортни федерации. Също така се подчертава отговорността за действие в съответствие с Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност, както и възможността на министъра да откаже финансиране или да наложи глоба на дадена федерацията, ако тя не действа в съответствие с разпоредбите.

Оценяващият екип констатира, че по тези въпроси българската система е изпълнила Конвенцията.

Световният антидопингов Кодекс се прилага в българската система, най-вече чрез Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност.

Оценяващият екип не може да намери каквото и да е несъответствие с Конвенцията, с **изключение на това, че възможностите за провеждане на допинг контрол са ограничени само до лицензираните спортисти.**

Препоръки:

- българските власти да разработят законодателство по отношение на ограничаване наличието на допинг вещества;
- представителите на Национална агенция Митници и полицейските сили да бъдат включени в изработването на законодателството по отношение на ограничаване наличието на допинг вещества, и по отношение на процедурните въпроси;
- да бъде обмислено изработването на законодателство за създаване на фитнес центрове (например лицензирането им) и относно компетентността на фитнес инструкторите (обучение и лицензиране);
- да бъде разгледан и оценен съществуващият опит на другите страни-членки при организиране на кампании за „чисти фитнес зали“;
- да бъдат последвани дейностите на ад-хок Групата от експерти по проблемите на допинга в спорта в свободното време към Експертната група на ЕС по въпросите на борбата с допинга.

Член 5 – Лаборатории

1. Всяка страна се задължава:

- а) да създаде или да улесни създаването на своя територия на една или няколко лаборатории за антидопингов контрол, подходящи да бъдат акредитирани според критериите, приети от съответните международни спортни организации и одобрени от мониторинговата група по силата на чл. 11, § 1, буква "б"; или
- б) да подпомагат своите спортни организации да имат достъп до подобна лаборатория на територията на друга страна-членка.

2. Тези лаборатории трябва да се поощряват:

- а) да вземат подходящи мерки за набирането и задържането, подготовката и преквалификацията на квалифициран персонал;
- б) да предприемат подходящи програми за изследвания и напредък върху допингиращите средства и използваните методи, или които би могло да бъдат използвани за целите на допингирането в спорта, както и в областта на биохимията и аналитичната фармакология, за да се постигне по-добро разбиране на ефектите на различните субстанции върху човешкия организъм и на техните последствия в областта на спортните постижения;
- в) да публикуват и разпространяват бързо новите данни, получени от техните изследвания.

1. и 2. а)

За момента, българските анализи се провеждат основно в акредитираната от САА лаборатория за допинг контрол в Атина. Няма дългосрочен договор с лабораторията. По силите на чл. 38 от правилника, пробите трябва да бъдат изследвани в акредитирана от САА лаборатория.

Оценяващият екип установи, че предвид споразумението с Атина, въпреки че договорот не е срочен, за момента изискванията по чл. 5 са изпълнени.

Въпреки това, в доклада са описани дейностите по създаването на ISO и САА акредитирана лаборатория. Лабораторията ще се помещава в сградата на Антидопинговия център. Оценяващият екип посети помещенията. В чл. 36.1 от Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност (НДКТСД) е заявено следното: "Изпълнителният директор на Антидопинговия център, по предложение на директора на Лабораторията за допингов контрол, утвърждава вътрешни правила на лабораторията за процедурите по приемане и проследяване на пробите, съобразени с Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него".

Оценяващият екип установи, че е от решаващо значение да се запази оперативната, научна и техническа независимост на лабораторията от АДЦ, за да се гарантира анонимност на пробите. Също така, много е важно достъпът до лабораторията да се контролира от сигурна и проследима система (например дигитален контрол на достъпа за упълномощени лица). Трябва да бъде невъзможно за служители от други отдели на АДЦ да влизат при съоръженията на лабораторията, освен в изключителни и обосновани случаи, и само след получаване на специално разрешение от Директора на лабораторията. Също така, трябва да бъде ограничен нежелания достъп на външни лица до лабораторните съоръжения.

Министърът на физическото възпитание и спорта изрази пред Оценяващия екип намерението си да финансира лаборатория така, че тя да може да бъде акредитирана по ISO и от САА.

Оценяващият екип е задоволен от факта, че българските власти ще осигурят и гарантират необходимите аналитични съоръжения и апаратура, както и достатъчен годишен бюджет за финансиране на антидопинговата лаборатория за период от минимум 3 г. Независимо от това, много работа трябва да се свърши, за да се гарантира, че в рамките на 2 г. след получаване на акредитация, в Антидопинговата лаборатория годишно ще бъдат обработвани минимум 3000 проби на клиенти, които отговарят на стандартите на Кодекса (както е определено от САА), за период от 3 г.

2. б) и в)

Оценяващият екип не бе запознат с наличието на някакви програми за изследвания и развитие, които да се провеждат в Антидопинговата лаборатория, по отношение на

допинговите средства и използваните методи, или които би могло да бъдат използвани за целите на допингирането в спорта, както и в областта на биохимията и аналитичната фармакология, за да се изяснят по-добро ефектите на различните субстанции върху човешкия организъм и на техните последиствия в областта на спортните постижения, каквото е изискването на Конвенцията срещу употребата на допинг.

Взимайки предвид следните препоръки, Оценяващият екип смята, че с наличието на нова ISO- и САА-акредитирана лаборатория, чл. 5 ще бъде изпълнен.

Препоръки:

- наредбата и всички разпоредби, касаещи структурата и документацията на Антидопинговия център и Антидопинговата лаборатория, да бъдат преразгледани и изменени с цел запазване липсата на какъвто и да е конфликт на интереси, както и запазване оперативната независимост на Антидопинговата лаборатория, в съответствие с Международните стандарти за лаборатории;
- за да се улесни дългия процес по получаване на акредитация, Антидопинговата лаборатория трябва да остане в непрекъснат контакт със САА, за да може да изпълни всички изисквания, определени от Международните стандарти за лаборатории и упоменати в техния чл. 4.1 (Кандидатстване за САА-акредитация на лаборатория);
- Антидопинговата лаборатория трябва да бъде изградена и да остане оперативно независима от Антидопинговия център, за да може да се гарантира доверие в нейната компетентност, безпристрастност, решения и оперативна цялост, в съответствие със раздел 4.1.5 д) от ISO/IEC17025, както е определено в чл. 4.1.8 от Международните стандарти за лаборатории;
- Антидопинговият център, като основна Национална антидопингова организация, следва да изпрати писмо на САА в подкрепа на Антидопинговата лаборатория, което трябва да съдържа най-малко:
 - Гаранция за достатъчна годишна финансова подкрепа за период от минимум 3 г.;
 - Гаранция, че в рамките на 2 г. след получаването на акредитация, в Антидопинговата лаборатория годишно ще бъдат обработвани минимум 3000 проби на клиенти, които отговарят на стандартите на Кодекса (както е определено от САА), за период от 3 г.;
 - Гаранция, че ще бъдат предоставени необходимите аналитични съоръжения и апаратура.
- за да се запази сигурността и оперативната независимост на Антидопинговата лаборатория, достъпът до лабораторията както отвътре, така и отвън, трябва да се контролира от сигурна и проследима система (например, дигитален контрол на достъпа за упълномощени лица);
- Антидопинговият център трябва да установи контакт с други странни, подписали Конвенцията, за да се възползва от разпоредба 8.3 от Конвенцията за помощ на Антидопинговата лаборатория в обучението и преквалификацията на персонала,

повишавайки техния опит и умения, което е от решаващо значение за създаването на лаборатория, акредитирана от САА;

- Антидопинговата лаборатория трябва да стартира подходящи програми за изследвания в сътрудничество с други национални институции, разработващи научни програми (напр. университети, съдебни, медицински и фармацевтични лаборатории), и/или с други антидопингови лаборатории, по-точно такива, намиращи се в подписали Конвенцията държави;
- Антидопинговата лаборатория трябва своевременно да публикува и разпространява новите данни от своите изследвания.

Член 6 - Обучение

1. Договарящите се страни се задължават да изработват и осъществяват, при необходимост в сътрудничество със заинтересуваните спортни организации и със средствата за масови съобщения, възпитателни програми и информационни кампании, изтъкващи опасностите за здравето, идващи от допинга и опетняването на етическите ценности на спорта. Тези програми и кампании са предназначени едновременно за младежта в учебните заведения и спортните клубове и за техните родители, както и за спортистите в зряла възраст, за спортните ръководители и деятели, за треньорите. За лицата, работещи в областта на медицината, тези възпитателни програми подчертават важността на спазването на медицинската етика.

2. Договарящите се страни се задължават да поощряват и да развиват в сътрудничество със заинтересуваните регионални, национални и международни спортни организации изследвания, свързани с изработването на физиологически и психологически тренировъчни програми на научни основи, при зачитане на неприкосновеността на човешката личност.

1. Докладът добре описва образователните дейности, предприети от Антидопинговия център. Впечатлението от една амбициозна програма бе засилено по време на посещенията на Националната спортна академия и на Спортно училище „Ген. Вл. Стойчев“.

При обсъждането на антидопинговата работа като цяло с персонала на АДЦ, беше очевидно, че образованието е от голямо значение за Центъра. Значението на превенцията е добре известно в борбата срещу допинга. Основно персоналетът изнася лекции и организира образователни конференции и семинари.

АДЦ има регулярна система за обучения и преквалификация на членовете на допинг екипите. Олимпийските и параолимпийски отбори и служители са получили образователна лекция преди да заминат за Лондон.

Националната спортна академия осигурява обучение за учители по физическо възпитание, треньори и физиотерапевти на всички нива от висшето образование (бакалаври, магистри, доктори). Нормалната учебна програма по спортна медицина включва поредица от лекции, посветени на антидопинговите въпроси. Националната спортна академия също така провежда изследователска дейност, насочена към подобряване методите на обучение.

В Националната спортна академия лекциите засягат теми относно Списъка на забранените вещества, ефекти от допинга, процедури по тестване и отговорността на спортистите. Също така, теми за дискусия са някои от ключовите елементи от Световния антидопингов кодекс. В часовете по биохимия на студенти са им изнасяни лекции за неблагоприятните ефекти от допинг, както и за законни начини да се повиши ефективността.

Образователната програма в спортните училища (държавни училища, посветени на младите момчета и момичета, които искат да развият кариера в спорта) е добре установена и достига много млади спортисти в ранните фази на спортната им кариера. АДЦ участва в обучението на младите спортисти по отношение на рисковете и последствията от употребата на допинг в спорта. Тази дейност се изразява в цикъл от лекции, които се провеждат в държавните спортни училища, ангажирайки всички ученици в тези училища на възраст между 15 и 19 години. Из страната има 23 спортни училища, които се посещават от бъдещите елитни спортисти. По време на лекциите се набляга на антидопинговите правила, процедурите по контрол на допинга и нарушенията на антидопинговите правила, както и върху предоставянето на информация за хранителни добавки и ефекта от използването на анаболни стероиди и наркотици. Лекциите са разработени от АДЦ и се провеждат в присъствието на класния ръководители на съответния клас чрез диалог и активно участие. Темата за антидопинга е интегрирана и в други предмети от учебната програма. Също така, за крайния изпит по Спортна теория учениците трябва да отговарят на въпроси, свързани с допинга.

Основният фокус е свързан с ефектите върху здравето и списъка на забранените вещества, и особено за анаболните агенти.

В България има сравнително малко доктори с квалификация по Спортна медицина, които да са ангажирани в областта на спорта, тъй като в страната има само един Медицински университет, който предлага 4-годишен курс на обучение по Спортна медицина, по време на който се изучават темите на допинга. Спортната медицина е призната като специализация от Българския лекарски съюз. Едно от основните предизвикателства пред АДЦ е обучението на лекарите на отборите, които нямат антидопингово образование.

Извън Националната академия и спортните училища, основно АДЦ е отговорен за информиране и обучение. Съвместна работа с националните спортни федерации би спомогнала за предоставянето на информация на атлетите, които не са в спортните училища, както и на треньорите. Дискусия с треньорите и хората, които отговарят за треньорското обучение, от различни спортни федерации за това как да се гарантира, че

тези хора имат достатъчно информация по темата, може да бъде ползотворно за изграждането на една програма, където федерации ще отговарят за организирането на антидопингово обучение.

Силното сътрудничество със спортни федерации също така е от съществено значение, когато става въпрос за елитни спортисти. Те също трябва да бъдат в обхвата на антидопинговото обучение. За тази група, лекциите могат да бъдат по-таргетирани и да включват, например, специфична спортна информация, информация за местонахождението, както и разрешенията за терапевтична употреба.

Добър пример е Годишният симпозиум, организиран от Българската футболна асоциация, с участието на лекарите и физиотерапевтите на отборите, както и на медицинския персонал от други спортни федерации, където АДЦ да е отговорен за три антидопинг лекции.

2. Националната академия провежда изследователска дейност, насочена към подобряване методите на обучение. Списък с публикациите е приложен към доклада.

Оценяващият екип констатира, че повечето от задълженията по чл. 6 са изпълнени, като има няколко препоръки.

Препоръки:

- АДЦ да поеме инициативата, така че спортните организации да споделят отговорността за образоването на спортисти и треньори и да гледат на АДЦ като на място, където могат да потърсят експертно мнение и да получат помощ при обучението на треньори от други институции (например спортни училища, олимпийски и параолимпийски комитети и национални федерации);
- антидопинговото обучение да обхваща следните теми:
 - ангажимент към Антидопинговия кодекс, споразуменията и последствията от нарушаване на антидопинговите правила;
 - забранените вещества и методи в спорта, както и изключенията за ползване на забранени субстанции с терапевтична цел;
 - опасности от хранителните добавки;
 - допинг контрол, права и задължения на спортистите;
 - отговорности на заинтересованите страни в антидопинговата дейност;
- образователните програми да включват дискусии по отношение на допинга от етична и морална гледна точка;
- да бъде оценено влиянието на образователните програми, за промяна в нагласите на младите спортисти и да се оптимизират програмите;
- резултатите от проучвания да бъдат разпространявани до по-широка публика (например чрез годишния въпросник на Съвета на Европа за политиката в борба с допинга).

Член 7 – Сътрудничество със спортни организации относно мерките, които трябва да бъдат взети от тях

1. Договарящите се страни се задължават да поощряват своите спортни организации и чрез тези организации, международните спортни организации да разработват и да прилагат всички необходими мерки, зависещи от тяхната компетенция, за да се борят срещу допинга в спорта.

2. За тази цел те поощряват своите спортни организации да изяснят и съгласуват своите съответни права, задължения и задачи, по-специално като съгласуват своите:

а) антидопингови регламенти на базата на регламентите, приети от компетентните международни спортни организации;

б) списъци на фармакологичните класове на забранени допингиращи средства и методи за допингиране на базата на списъците, приети от компетентните международни спортни организации;

в) методи за антидопингов контрол;

г) дисциплинарни процедури с прилагане на международно признатите принципи на естествената справедливост и при гарантиране на основните права на спортистите, върху които тежи съмнение; тези принципи са следните:

- Органът за инструкции трябва да бъде отделен от дисциплинарния орган.
- Тези лица имат право на справедлив процес и правото да бъдат подпомогани или представлявани.
- Трябва да съществуват ясни и приложими на практика разпоредби, позволяващи да се интерпелира срещу всяка произнесена присъда.
- Процедурите за прилагане на ефективни санкции срещу отговорни лица, лекари, ветеринари, треньори, физиотерапевти и други отговорници или съучастници на нарушаването на спортните антидопингови регламенти от страна на спортистите;
- Процедури за взаимно признаване на суспендирания и други санкции, наложени от други спортни организации в същата страна или дори в друга страна.

3. Освен това страните поощряват своите спортни организации за:

а) въвеждането в достатъчен брой, за да са ефикасни, на допингови контроли не само по време на състезания, но също и без предупреждение в подходящ момент извън състезанията;

тези контроли трябва да бъдат провеждани по начин, равнопоставящ всички спортисти, да съдържат тестовете, прилагани и повтаряни върху спортистите, взимани (избирани) при необходимост на принципа на случайността;

б) да сключват с организациите на спорта от другите страни споразумения, позволяващи подлагането на даден спортист, трениращ в една от тези страни, на проби, практикувани от упълномощения екип за антидопингов контрол на дадената страна;

в) да разясняват и хармонизират регламентите относно правото на участие в спортни състезания, които съдържат антидопингови критерии;

г) да поощряват спортистите към активно участие в борбата срещу допинга, водена от техните международни спортни организации;

д) да използват цялостно и ефикасно екипировката, поставена на тяхно разположение, за антидопингов анализ в лабораториите, посочени в чл. 5, както по време, така и извън спортните състезания;

е) да търсят научни методи за тренировка и да изработват ръководни принципи, предназначени да предпазват спортистите от всички възрасти и пригодни за всеки спорт.

Оценяващият екип се среща с представители на спорта - г-жа Ст. Енева, атлет с два сребърни медала от Параолимпийски игри, и г-н Кр. Дунев, бивш сребърен медалист по гимнастика, а сега главен секретар и треньор в Националната федерация по гимнастика. И двамата изразиха удовлетвореност от наличната информация относно допинг контрола и други въпроси, свързани с допинга, от страна на техните спортни федерации и от АДЦ.

Оценяващият екип се среща и с президента на БОК, г-жа Стефка Костадинова, и с генералния секретар г-н Белчо Горанов, които също потвърдиха своята ангажираност към антидопинговата дейност.

1. и 2 а) и б)

В доклада е описано, че всички български спортни организации са разработили и приели собствени антидопингови правила в съответствие с Наредбата за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност (НДКТСД), и в съответствие с антидопинговите правила на съответните международни федерации. За да може дадена федерация да бъде лицензирана и да получава финансиране от министерството, то тя трябва да има приети собствени правила. В чл. 81 НДКТСД се предвиждат санкции за лицензирани спортни федерации, които са признати за виновни за нарушаване на антидопинговите правила.

Оценяващият екип се среща с представители от български лицензирани спортни федерации - спортисти, лекари, администратори – и установи, че тези лица са запознати със съществуващите правила и начина на тяхното прилагане. Дейността на АДЦ се цени високо от хората, с които се среща оценяващият екип.

Списъкът на забранените фармакологични класове от допингови средства и забранени допингови методи е списъкът, представен от САА.

2 в)

Тестовите за допинг контрол се провеждат от Антидопинговия център на база на Годишен план за разпределение на проверките, като се финансират от бюджета на центъра. Процедурата по вземане, запечатване, съхраняване, транспортиране и предаване на проби за анализ в лаборатория, се осъществява от антидопингови екипи. Екипите се състоят от лица, които имат отговорности, подобни на тези на служители по допингов контрол (Doping Control Officers /DCOs/) и се обучават да изпълняват процедурите по вземане на проба, в съответствие с Международните стандарти за тестване (МСТ). За всеки отделен случай, членовете на антидопинговия екип се избират от Изпълнителния директор. Съставът на всеки антидопингов екип е от поне двама членове, един от които е председател, като му се възлага да поеме контрол върху дейността на екипа за дадения случай. Както може да се очаква, членовете на антидопинговите екипи получават право на достъп до всички състезания и спортни прояви в цялата страна. Както са изискванията на МСТ , всеки член получава служебна карта, която се издава от Изпълнителният директор на АДЦ. Едно от изискванията, при набиране на членове за

антидопинговите екипи, е Антидопинговият център да се увери, че няма конфликт по отношение на процеса на вземане на проби и спорта.

Отговорностите, които са дадени на антидопинговите екипи, допълват хода за постигане липса на неаналитични нарушения на правилата. Освен, че вземат проби, членовете на антидопинговите екипи имат правото да събират данни и констатира факти, с цел установяване на нарушения на антидопинговите правила в дейностите на спортисти, длъжностни лица и други.

Всички неблагоприятни аналитични констатации се разглеждат от Контролно-медицинската комисия в Антидопинговия център. Отговорностите на Контролно-медицинската комисия са ясно определени от НДКТСД и с право не включват правомощия за свикване на изслушване. Комисията има отговорността да се свърже със спортиста и лицензираната спортна организация и да докладва решението си. Комуникацията със спортиста става чрез Председателя на лицензирана спортна организация или чрез друг член на персонала, който е бил посочен.

Лицата, участващи в дейността по осъществяване на допингов контрол, са длъжни да пазят и да не разгласяват информацията, станала им известна във връзка и по повод на тяхната работа, освен в случаите, посочени в НДКТСД.

Според наредбата, когато има на лице достатъчно данни или факти, които да доказват нарушение на антидопинговите правила, Изпълнителният директор на АДЦ изпраща на Дисциплинарната комисия цялата документация във връзка със случая.

2 г)

Изслушванията във връзка с нарушения на антидопинговите правила се провеждат от Дисциплинарната комисия. Дисциплинарната комисия и Българският спортен арбитраж са основани от Българския олимпийски комитет през м. май, 2011г. Въпреки че са основани от Олимпийския комитет, те се занимават и със случаи, които са извън обхвата на Олимпийските игри. Дисциплинарната комисия първоначално определя продължителността на санкцията. Ако санкцията се обжалва, решението по случая се взема от Българския спортен арбитраж - ако не става дума за спортист от международно ниво или ако случаят не произтича от международно събитие. Ако събитието е такова, то тогава случаят се обжалва директно пред Международния спортен арбитраж в Лозана, Швейцария (МСА). Представителите на Българския спортен арбитраж няма да се противопоставят ако има възможност подобен случай да бъде обжалван пред Българския спортен арбитраж, което е значително по-евтино, отколкото ако се разглежда пред Международния спортен арбитраж в Лозана. Решенията на Българския спортен арбитраж могат да бъдат обжалвани пред МСА от спортисти на национално ниво.

Всички изслушвания се финансират от Българския олимпийски комитет и от такса изслушване, която се заплаща от участващите страни. До момента това е било достатъчно

за България, имайки предвид броя на съдебните заседания. Дисциплинарната комисия подкрепя НДКТСД, но е на мнение, че тя е "механично пренасяне на правилата от Кодекса". Оценяващият екип установи, че НДКТСД е изчерпателна.

Като част от оценяването, екипът посети Българския олимпийски комитет, за да се срещне с членове на Дисциплинарната комисия, Българския спортен арбитраж и председателя на Българския олимпийски комитет. Беше ясно, че процесът, който е стартиран, за да се справят с нарушенията на антидопинговите правила от страна на спортистите и техните екипи, е стабилен и "подходящ за целта". Беше хубаво да се види, че дисциплинарно производство не се предприема от лицензирана спортна организация, където би имало конфликт на интереси при подкрепата на изпълнението на даден спортист и воденето на наказателен процес срещу него за нарушаване на антидопинговите правила. Българският олимпийски комитет е решен да гарантира система, която да работи ефикасно и да отразява изискванията на Конвенцията срещу употребата на допинг. Мнението на Българския олимпийски комитет е, че решенията на Дисциплинарната комисия и Българския спортен арбитраж са правилни и имат пълната подкрепа на Комитета.

Има много добро сътрудничество между АДЦ, Българският олимпийски комитет, Дисциплинарната комисия и Българският спортен арбитраж. Ефективната комуникация изглежда е в резултат на опит и ангажираност на д-р Виолета Заркова, изпълнителният директор, и нейният екип в АДЦ, за които има добро мнение от всички, участващи в дисциплинарния процес. Добре функциониращите дисциплинарни процедури осигуряват правото на спортиста за справедлив съдебен процес.

Бяхме информирани, а също така е описано в НДКТСД, че Дисциплинарната комисия е в състав от 9 души: председател и двама заместник-председатели – юристи с не по-малко от 5 години професионален стаж; шестима членове, от които трима лекари, с не по-малко от 5 години професионален стаж, и трима допълнителни членове - всеки от които с не по-малко от 5 години професионален стаж в областта на физическото възпитание и/или спорта. Председателят на Дисциплинарната комисия, или при отсъствие негов заместник, назначава трима членове от състава на комисията за разглеждането и решаването на всеки отделен случай. Всеки разглеждащ състав се председателства от председателя на Дисциплинарната комисия или негов заместник и включва един от членуващите лекари и един от членуващите спортни специалисти.

Като цяло, комисията е в добър състав, регламентите са строги и правилата са добре поставени, и следователно не би трябвало да има значителен риск за ефективността при воденето на дисциплинарно производство. Въпреки това, оценяващият екип има някои опасения, тъй като в Комисията не присъстват достатъчно юристи, което би могло да бъде проблем ако се решава по-сложен случай, който изисква много правна експертиза. Според Комисията в България няма много спортни адвокати и това отчасти е причината към днешна дата да има само трима юристи в състава. Също така, Комисията информира, че до този момент не е имало случай, с който съставът да не е могъл да се справи в рамките на приемлив срок от време, във връзка със сложността от правилата,

регламентите и улесняването на спортистите. Въпреки това, комисията бе загрижена за притесненията на Оценяващия екип.

Съставът на Дисциплинарната комисия се определя от Изпълнителното бюро на Българския олимпийски комитет по предложение на неговия председател, след съгласуване с министъра на физическото възпитание и спорта. Всеки от членовете на Дисциплинарната комисия е с мандат 4 години и може да бъде преизбиран само веднъж. Няма никакво влияние върху Дисциплинарната комисия от страна на АДЦ.

За осъществяване на правомощията си, Дисциплинарната комисия има право да привлича външни експерти, които са специалисти в дадена област, в случай, че за разрешаването на конкретен въпрос са необходими определени знания и умения, които членовете на комисията не притежават.

По презумпция, съставът заседава при открити врати, освен ако някоя от страните не поиска случаят да се разгледа при закрити врати. Оценяващият екип е на мнение, че би било по-добре, ако презумпцията е съставът да заседава при закрити врати, освен ако някоя от страните не поиска обратното. По този начин ще се спази по-добре правото на спортиста за конфиденциалност.

3.

Както бе споменато по-рано, допинг контрол се извършва от АДЦ според годишен план за тестване на спортисти. Спортистите, които подлежат на допинг контрол са опоментати в НДКТСД. В доклада по-рано беше посочено, че спортисти, които се състезават на ниско ниво или не принадлежат към лицензирана спортна федерация, не подлежат на допинг контрол.

Изглежда, че допинг контролът се провежда по правилен начин. Въпреки това, оценяващият екипът смята, че процентът на кръвни и уринни проби за откриване на ЕПО трябва да се увеличи, а също така АДЦ трябва да предприеме необходимите стъпки, за да стартира Националната програмата за биологичен паспорт на спортиста, имайки предвид значението на някои от спортовете за издръжливост в България. Чл. 28.2 от НДКТСД трябва да бъде преразгледан, за да изпълни принципа за „непредизвестно тестване“, изискван от МСТ.

НДКТСД дава възможност за тестване на спортисти, които са на посещение в България за определено събитие, и които са от страни-членки, подписали Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг на Съвета на Европа.

В чл. 6, се разглежда обучението, включително различните методи, насочено към всички хора, занимаващи се със спорт.

Оценяващият екип установи, че задълженията по чл. 7 са изпълнени.

Препоръки:

- раздели 1 и 5 на чл. 57 от Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност от да бъдат преразгледани с цел да се осигурят правни експерти в Дисциплинарната комисия, и с цел презумпцията за заседаване на състава да е при закрити врати, освен ако някоя от страните не поиска случаят да бъде разгледан при открити врати;
- спортисти на международно ниво също да могат да обжалват решенията на Дисциплинарната комисия пред Българския спортен арбитраж, преди случаят да бъде отнесен към МСА;
- да е възможно неелитни спортисти, или такива, които не принадлежат към лицензирани спортни организации, също да бъдат подлагани на допинг тестове;
- Националната антидопингова програма да увеличи броя на вземаните кръвни проби и да стартира Националната програмата за Биологичен паспорт на спортиста;

Член 8 – Международно сътрудничество

1. Договарящите се страни сътрудничат тясно в областите, посочени в тази конвенция, и поощряват подобно сътрудничество между други от своите спортни организации.
2. Договарящите се страни се задължават:
 - а) да поощряват своите спортни организации да работят в полза на прилагането на разпоредбите на тази конвенция в рамките на всички международни спортни организации, на които те са членки, по-специално чрез отказ да утвърждават официално световни или регионални рекорди, които не могат да бъдат такива поради положителните резултати от доказан антидопингов тест;
 - б) да развиват сътрудничеството между персонала на своите лаборатории за антидопингов контрол, създадени или функциониращи съгласно чл. 5;
 - в) да установят двустранно и многостранно сътрудничество между своите организации, власти и компетентни органи с цел да се достигнат на международно равнище целите, посочени в чл. 4, § 1.
3. Договарящите се страни, които разполагат с лаборатории, създадени или функциониращи съгласно критериите, определени в чл. 5, се задължават да подпомогнат другите страни да придобият опита, компетентността и техниките, които са им необходими за създаването на техните собствени лаборатории.

България активно участва в различни дейности под егидата на международни организации - Съвета на Европа, ЮНЕСКО, Световната антидопингова агенция и Европейския съюз.

От 2009г. насам българската делегация винаги взема участие в заседанията на Мониторинговата групата към Антидопинговата конвенция, участва в работата на Консултативните групи по правни и научни въпроси, и попълва годишните въпросници относно политиката в борбата с допинга. Също така трябва да бъде припомнено, че през 2001г. България бе домакин на консултативно посещение в рамките на проекта за Спазване на поети ангажименти и предостави последващ доклад през 2004 г.

През 2011г. Световната антидопингова агенция обяви, че българските антидопингови правила са в съответствие със Световния антидопингов кодекс. Българският Антидопингов център успешно използва шаблоните за образование и информационните материали на САА в подкрепа на националната си антидопингова програма.

На 12 януари 2007г. България ратифицира Международната конвенция срещу допинга в спорта (ЮНЕСКО), участва в двугодишните конференции на страните-членки, а също така използва и наличните ресурси от Фонда за премахване на употребата на допинг в спорта за проект „Антидопингово обучение срещу фалшиво себеутвърждаване”.

България е част от регионалната мрежа „Митници“ за всички балкански страни, с център Букурещ (Румъния), като е сключила Меморандуми за съдействие с всички съседни страни, по отношение на митническото сътрудничество.

По време на визитата, българските власти повдигнаха темата за дублирането на допинг контрола и посочиха този въпрос като такъв, който се нуждае от по-добро международно сътрудничество. Българският антидопингов център обмисля възможността да се присъедини към новосъздадения Институт за националните антидопингови организации (иНАДО/ iNADO), който заменя досегашната Асоциация за националните антидопингови организации (АНАДО/ ANADO).

Оценяващият екип установи, че задълженията по чл. 8 са изпълнени, като се вземе предвид, че антидопинговата лаборатория е в процес на изграждане.

Препоръки:

- България да реши да се присъедини към иНАДО за да може да разглежда и решава проблеми, които са общи за всички национални антидопингови организации;
- Антидопинговият център да обмисли подписването на споразумение за обмен на данни със съответните международни спортни организации, по отношение обмяната на информация, свързана със планирането на тествания и управление на резултатите;

Основни заключения и препоръки на оценяващия екип

Като цяло, антидопинговата дейност в България съответства на ангажиментите, поети в рамките на Антидопинговата конвенция към Съвета на Европа. Въпреки това, оценяващият екип е на мнение, че дадените препоръки ще подобрят работата по антидопинговата дейност. Както е споменато в чл. 5, препоръките не биха могли да бъдат приоритизирани. Оценяващият екип смята, че имайки предвид договора с Атина, въпреки че не е времево фиксиран, за момента изискванията по чл. 5 са изпълнени. Препоръките по този член са свързани с намерението на България да създаде ISO и CAA- акредитирана лаборатория.

Член	Препоръки	Засегната институция
2	Нужно е дефиницията за спортисти/спортистки в Наредбата	Правителство

	за допинг контрол при тренировъчна и състезателна дейност да бъде хармонизирана с тази в Конвенцията.	
3	За да се гарантира независимостта на тестване, на АДЦ се възлага да приеме и подпише Годишния план за разпределение на проверките, след като министърът е приел определения бюджет.	Правителство
3	За да се оптимизира работата му, АДЦ трябва да приложи системата за качество ISO 9001 в съответствие с препоръката, отбелязана в член 1.2 от Допълнителния протокол към Конвенцията срещу употребата на допинг.	Антидопингов център
3	За да изпълни своята независимост, Комисията за издаване на РТУ трябва да включи лекари, външни за Антидопинговия център.	Антидопингов център
4	Българските власти да разработят законодателство по отношение на ограничаване наличието на допинг вещества.	Правителство
4	Представителите на Национална агенция Митници и полицейските сили да бъдат включени в изработването на законодателството по отношение на ограничаване наличието на допинг вещества, и по отношение на процедурните въпроси.	Правителство
4	Да бъде обмислено изработването на законодателство за създаване на фитнес центрове (например лицензирането им) и относно компетентността на фитнес инструкторите (обучение и лицензиране).	Правителство
4	Да бъде разгледан и оценен съществуващият опит на другите страни-членки при организиране на кампании за „чисти фитнес зали“.	Правителство
4	Да бъдат последвани дейностите на ад-хок Групата от експерти по проблемите на допинга в спорта в свободното време към Експертната група на ЕС по въпросите на борбата с допинга.	Правителство
5	Наредбата и всички разпоредби, касаещи структурата и документацията на Антидопинговия център и Антидопинговата лаборатория, да бъдат преразгледани и изменени с цел запазване липсата на какъвто и да е конфликт на интереси, както и запазване оперативната независимост на Антидопинговата лаборатория, в съответствие с Международните стандарти за лаборатории.	Правителство

5	<p>За да улесни дългия процес по получаване на акредитация, Антидопинговата лаборатория трябва да остане в непрекъснат контакт със САА, за да може да изпълни всички изисквания, определени от Международните стандарти за лаборатории и упоменати в техния чл. 4.1 (Кандидатстване за САА-акредитация за лаборатория).</p>	Антидопингова лаборатория
5	<p>Антидопинговата лаборатория трябва да бъде създадена и да остане оперативно независима от Антидопинговия център, за да може да се гарантира доверие в нейната компетентност, безпристрастност, решения и оперативна цялост, в съответствие със раздел 4.1.5 д) от ISO/IEC17025, както е определено в чл. 4.1.8 от Международните стандарти за лаборатории.</p>	Антидопингов център и Антидопингова лаборатория
5	<p>Антидопинговият център, като основна Национална антидопингова организация, изпраща писмо на САА в подкрепа на Антидопинговата лаборатория, което трябва да съдържа най-малко:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Гаранция за достатъчна годишна финансова подкрепа за период от минимум 3 години; ○ Гаранция, че в рамките на 2 години от получаване на акредитация, в Антидопинговата лаборатория годишно ще бъдат обработвани минимум 3000 проби на клиенти, които отговарят на стандартите на Кодекса (както е определено от САА), за период от 3 години; ○ Гаранция, че необходимите аналитични съоръжения и апаратура ще бъдат предоставени. 	Антидопингов център
5	<p>За да се запази сигурността и оперативната независимост на Антидопинговата лаборатория, достъпът до лабораторията трябва да се контролира от сигурна и проследима система (например, цифров контрол на достъпа за упълномощени лица), както отвътре, така и отвън.</p>	Антидопингов център
5	<p>Антидопинговият център трябва да установи контакт с други странни, подписали Конвенцията, за да се възползва от разпоредба 8.3 от Конвенцията за асистирание на Антидопинговата лаборатория в обучението и преквалификацията на персонала, надграждайки техния опит и умения, което е от решаващо значение за създаването на лаборатория, акредитирана от САА.</p>	Антидопингов център
5	<p>Антидопинговата лаборатория трябва да започне подходящи програми за изследвания в сътрудничество с други национални институции, разработващи научни програми (напр. университети, съдебни, медицински и фармацевтични лаборатории), и / или с други антидопингови лаборатории, а</p>	Антидопингова лаборатория

	именно такива, намиращи се в държави, подписали Конвенцията.	
5	Антидопинговата лаборатория трябва да публикува и разпространява своевременно новите данни от своите изследвания.	Антидопингова лаборатория
6	АДЦ да поеме инициативата, така че други спортни организации да споделят отговорността за образоването на спортисти и треньори и да гледат на АДЦ като на място, където могат да потърсят експертно мнение и да получат помощ при обучението на треньори от други институции (например спортни училища, олимпийски и параолимпийски комитети и национални федерации).	Антидопингов център
6	Антидопинговото обучение да обхваща следните теми: <ul style="list-style-type: none"> • ангажимент към Антидопинговия кодекс, споразуменията и последствията от нарушаване на антидопинговите правила; • забранените вещества и методи в спорта, както и изключенията за ползване на забранени субстанции с терапевтична цел; • опасности от хранителните добавки; • допинг контрол, права и задължения на спортистите; • отговорности на заинтересованите страни в антидопинговата дейност. 	Антидопингов център
6	Образователните програми да включват дискусии по отношение на допинга от етична и морална гледна точка.	Антидопингов център
6	Да бъде оценено влиянието на образователните програми, за промяна в нагласите на младите спортисти и да се оптимизират програмите.	Антидопингов център
6	Резултатите от проучвания да бъдат разпространявани до по-широка публика (например чрез годишния въпросник на Съвета на Европа за политиката в борба с допинга).	Антидопингов център
7	Раздели 1 и 5 на чл. 57 от Наредбата за допингов контрол при тренировъчна и състезателна дейност от да бъдат преразгледани с цел да се осигурят правни експерти в Дисциплинарната комисия, и с цел презумпцията за заседаване на състава да е при закрити врати, освен ако някоя от страните не поиска случаят да бъде разгледан при открити врати.	Правителство и Антидопингов център
7	Спортисти на международно ниво също да могат да обжалват решенията на Дисциплинарната комисия пред Българския спортен арбитраж, преди случаят да бъде отнесен към МСА.	Правителство и Антидопингов център
7	Да е възможно неелитни спортисти, или такива, които не принадлежат към лицензирани спортни организации, също	

	да бъдат подлагани на допинг тестове.	
7	Националната антидопингова програма да увеличи броя на вземаните кръвни проби и да стартира Националната програмата за Биологичен паспорт на спортиста.	Правителство и Антидопингов център
8	България да реши да се присъедини към ИАДО за да може да разглежда и решава проблеми, които са общи за всички национални антидопингови организации.	Правителство и Антидопингов център
8	Антидопинговият център да обмисли подписването на споразумение за обмен на данни със съответните международни спортни организации, по отношение обмяната на информация, свързана със планирането на тествания и управление на резултатите.	Антидопингов център

Благодарности

Подготовката за посещението на България беше много добра. Въпросите, които бяха зададени преди визитата, бяха отговорени своевременно. Екипът би искал да благодари на организаторите на посещението и на всички участници в срещите, които предоставиха полезна информация и проведеха интересни дискусии.

Всички устни презентации и дискусии бяха или провеждани или превеждани на английски език.

Състав на оценяващия екип

Проф. Д-р. Луис Хорта (Португалия) – ръководител на екипа

Г-н Самули Расила (Финландия)

Г-н Тони Джосая (Великобритания)

Г-жа Лиен Козловска (Съвет на Европа)

Г-жа Кристина Олиндер (Швеция) - докладчик